

N:o 149.

Af herr **A. E. Petersson** i Hamra m. fl., om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning och uppgörande af ny reglering för statens embets- och tjenstemäns aflöning samt om beviljande af statsanslag för utredningens verkställande.

Under 1887 års riksdagar väcktes af oss motion rörande förändrade grunder för aflöning af statens embets- och tjenstemän. Vid januari-riksdagen hann ej denna motion att blifva behandlad före riksdagsupplösningen och vid majriksdagen blef den af statsutskottet i dess utlåtande n:o 47 afstyrkt på skäl: att det med motionen afsedda syftet syntes utskottet inveckladt, tidsödande och kostsamt för dess utredande, samt att det vid tillämpningen af de föreslagna nya grunderna skulle möta svårigheter vid markegångssättningen, der stridiga intressen skulle komma att göra sig gällande, och att den ifrågasatta förändringen vore otidsenlig. Derjemte framhölls, att, då Riksdagen kort förut afslagit kro-noarrendatorernas begäran att få betala sina arrenden efter markegångspris, ett afslag på yrkandet om tjenstemännens aflöning efter samma grunder vore ännu mera befogadt.

På dessa skäl blef motionen af Riksdagen afslagen.

Det kan synas vågadt att redan vid innevarande års riksdag återkomma med samma motion, men de skäl, som af utskottet anförts emot motionen och den knapphändigade behandling, som egnades densamma, äro icke för oss så öfvertygande, att vi ej med tillförsigt våga antaga det icke de viktiga intressen, som i motionen beröras, förr eller senare skola lösas i den rigtning som af oss blifvit föreslagen.

Hänvisande till vår motion n:o 56 vid sistlidet års januaririksdag, få vi såsom motiv äfven nu åberopa de framställningar som deri förekomma, dock med den skilnad att det lysande tillstånd, som då ansågs ega rum i statsfinansiellt hänseende, numera icke förefinnes, hvarjemte

behovvet af en ändring i aflöningssystemet från flera håll inom landet blifvit framhållet såsom ett önskningsmål och att den fordom med rätta tillämpade grunden för aflöningen, genom värdet af jordbrukets produkter såsom norm, ånyo borde komma till heders. Det stora prisfall å landtbruksprodukter, som under det sista halfåret ytterligare egt rum, har derjemte ännu mer visat befogenheten af vårt påstående, att en omreglering af tjenstemännens aflöning med snaraste bör ega rum.

På grund af det anförda få vi vördsamt föreslå, att Riksdagen ville besluta,

1:o att till Kongl. Maj:t aflåta en underdånig skrifvelse med begäran, att Kongl. Maj:t täcktes till nästa Riksdag låta utreda och uppgöra en reglering af samtliga statens embets- och tjenstemäns löner, byggd på grunderna af nuvarande kontanta lönebelopp, omsatt i naturprodukter till hälften råg och hälften korn, efter ett tjuguarigt medelmarkegångspris från 1866 till och med år 1886 samt att såväl särskildt utgående tjenstgöringspenningar, ålderstillägg och pensioner blifva efter samma grunder beräknade för att allt sammans sedermera utgå efter årets markegångspris, och att i afvaktan härå vid utnämning till embete eller tjenst måtte i de utfärdade fullmakterna eller konstitutoria-len intagas vilkoret, att den utnämnde är skyldig att underkasta sig de förändrade lönevilkor, som af Riksdag och regering kunde blifva beslutade.

2:o att till Kongl. Maj:ts förfogande ställa ett förslagsanslag å femtusen (5,000) kronor till bestridande af kostnaderna för utredningen af den sålunda begärda löneregleringen.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

Axel Edvard Petersson.

C. J. Jakobson.

Oscar Larsson.

Nils Jönsson.

Gustaf Anderson.

J. Ericsson.